

Repertoriul jurisprudenței

**Cauza T-643/11
(publicată în extras)**

Crown Equipment (Suzhou) Co. Ltd

și

**Crown Gabelstapler GmbH & Co. KG
împotriva
Consiliului Uniunii Europene**

„Dumping — Importuri de transpalete manuale și componente de bază ale acestora originare din China — Reexaminare — Articolul 11 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 1225/2009 — Dreptul la apărare — Eroare de fapt — Eroare vădită de apreciere — Obligația de motivare”

Sumar — Hotărârea Tribunalului (Camera a patra) din 12 decembrie 2014

1. *Politica comercială comună — Protecție împotriva practicilor de dumping — Procedură antidumping — Dreptul la apărare — Dreptul de a fi ascultat — Conținut*

[Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, art. 41 alin. (2); Regulamentul nr. 1225/2009 al Consiliului]

2. *Politica comercială comună — Protecție împotriva practicilor de dumping — Procedură antidumping — Dreptul la o bună administrare — Conținut*

[Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, art. 41 alin. (2); Regulamentul nr. 1225/2009 al Consiliului]

3. *Politica comercială comună — Protecție împotriva practicilor de dumping — Procedură de reexaminare — Obligația instituțiilor de a ține seama de toate elementele de probă pertinente și documentate corespunzător — Conținut*

[Regulamentul nr. 1225/2009 al Consiliului, art. 11 alin. (1) al treilea paragraf]

1. Respectarea dreptului la apărare constituie un principiu fundamental al dreptului Uniunii, din care dreptul de a fi ascultat face parte integrantă, aplicabil tuturor persoanelor.

Mai precis, în contextul procedurilor de anchetă antidumping, respectarea dreptului la apărare și a dreptului de a fi ascultat în procedurile menționate are o importanță fundamentală. Respectarea acestor drepturi presupune că întreprinderilor interesate trebuie să li se fi oferit posibilitatea, în cursul procedurii administrative, să își prezinte în mod util punctul de vedere asupra caracterului veridic și pertinent al faptelor și împrejurărilor invocate și asupra elementelor de probă reținute de Comisie în susținerea afirmației sale privind existența unei practici de dumping și a prejudiciului care ar rezulta din aceasta.

În schimb, respectarea drepturilor menționate nu poate impune instituțiilor Uniunii să adere la punctul de vedere al întreprinderilor interesate. Astfel, caracterul util al prezentării punctului de vedere al întreprinderilor interesate impune numai ca acest punct de vedere să poată fi prezentat în timp util pentru ca instituțiile Uniunii să poată lua cunoștință de acesta și să poată aprecia, cu toată atenția necesară, relevanța sa în raport cu conținutul actului în curs de adoptare.

(a se vedea punctele 38, 40, 41 și 43)

2. Deși Comisia sau Consiliul nu pot fi calificate drept „instanță” în sensul articolului 6 din Convenția europeană a drepturilor omului, aceste instituții sunt totuși obligate să respecte, în cursul procedurii administrative, drepturile fundamentale ale Uniunii, printre care figurează dreptul la o bună administrare, consacrat la articolul 41 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene. Mai precis, acest din urmă articol din cartă menționată, iar nu articolul 47 din aceasta, este cel care guvernează procedura administrativă desfășurată în fața Comisiei și a Consiliului în materie de protecție împotriva importurilor care fac obiectul unui dumping din partea țărilor care nu sunt membre ale Uniunii.

În această privință, dreptul la o bună administrare presupune o obligație de diligență care impune instituției competente să examineze cu atenție și cu imparțialitate toate elementele pertinente din speță.

(a se vedea punctele 45 și 46)

3. În contextul reexaminării măsurilor antidumping care expiră, concluziile instituțiilor Uniunii țin seama, în temeiul articolului 11 alineatul (2) al treilea paragraf din Regulamentul nr. 1225/2009 privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unui dumping din partea țărilor care nu sunt membre ale Comunității Europene, de toate elementele de probă pertinente și documentate corespunzător prezentate pentru a stabili dacă expirarea măsurilor ar fi sau nu ar fi de natură să favorizeze continuarea sau reapariția dumpingului și a prejudiciului,

Obligația de a lua în considerare elementele menționate este îndeplinită în special în cazul în care instituțiile Uniunii țin seama de evoluția rentabilității, a producției, a volumului vânzărilor, a ratei de utilizare a capacității, a nivelului ocupării forței de muncă și a productivității în Uniune în perioada relevantă.

(a se vedea punctele 51 și 52)